

Herczeg, hátha megjön a tél is...

Az ember annyi mindent olvas. Kár volna azzal rontani el, hogy mostanában. A világ mindig tele volt félművelt és gyűlölködő alakokkal. A félművelt és gyűlölködő alakoknak most valóban eljött az ő boldog idejük. Az egyszerre félműveltek és gyűlölködők akár azt is ötéves tervekbe foglalhatják, hogy félműveltté és gyűlölködővé alakítsák maguk körül a létező békanyálat. Az ember annyi minden között olyanokat olvas tőlük, hogy például Herczeg Ferenc, a német származású író apja hatására jött Magyarországra. Itt már-már meg lehet állni egy szóra, ahol annyit ragozzák a gyűlöletbeszédet és az etnikai származást, és némi fejcsóválást érdemel, hogy a több tízezres lap szerkesztői azt hinnék, hogy Magyarország Trianonban alakult volna. Kisantant, nagyantant nem ugat hiába. Csak ha Beneš néha el nem köhinti még magát. De hát lehet szeretni, nem szeretni az író, Herczeg Ferenc mégis Versecen született, s a továbbiakat nem magyarázza senki, mondjuk Joseph Conrad sem egyből vált más nyelven alkotóvá, mint ahogyan jó sokan a világirodalomban. Így aztán nincs mit kezdeni azzal, hogy Herczeg Ferenc már első regényével megnyert egy pályázatot. Sorsdöntő pályázat, ahol a megfelelő jelenetben a megfelelő helyen kellett lenni szegény kis német fiúcskának, nem mint mondjuk Nimb von Strechlenau bácsi fiának, aki ezt a nyelvváltást elengedte a füle mellett a maga hivatásválasztó idején. Na de hát Herczeg papája éberebb volt magyar ügyben, így fia tanulmányai alatt tökéletesen elsajátította a nyelvet és „megismerte nemzetünk történelmét és kultúráját is...” és a többi, és a többi. Ha nem volna mindent a mű-naiv mű-műveletlenségig eltervezve. Ahogy a Janus Pannonius, de még jó ezernyi, Trianon idején tenyésző etnikai ágat-bogát bontogató csodaszarvas, csodabövény teljesítményét le lehetne ezen a gyűlöletbeszéden becsülni, sajnálni. A nullákkal nem szabad törődni, persze törődjék az adóbehajtó, hogy mire kapják a betevő és tőkésíthető pénzüket, abból már úgyszem jut betevő falatra az öregségükre megkínzott, kiéheztetett, meggyötört íróknak, se a címzetes osztályharc, se a mai csirkefogók idején. De Herczeg, hátha megjön a tél is...

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

X. évfolyam 2. szám

Kiadja a Cédrus Művészeti Alapítvány megbízásából a Napkút Kiadó Kft. Megjelenik évente tízszer.

Főszerkesztő: **Szondi György**. Szerkesztik: **Bába Szilvia** (művelődés), **Balázs Géza** (nyelvművelés), **Bognár Antal** (próza), **Elek Szilvia** (zene), **Király Farkas** (vers), **Kovács Ildikó** (szöveggyűjtés), **Sebeők János** (környezet), **Szondi Bence** (törtélem), **Vincze Ferenc** (műbírálat), **Wehner Tibor** (művészet).

Szerkesztőségvezető: **Molnár Noémi**. Terjesztés: **Németh Lóránt**.

Napút-kör: **Csűrös Miklós, Gráfik Imre, Hankiss Elemér, Dr. Koncz Gábor,**

Lászlóffy Aladár, Sánta Ferenc, Schwajda György, Konrad Sutarski.

(tiszteltetbeli konzulensek). • Alapította: **Masszi Péter**. Lapterv: **Gosztola Gábor**.

Szerkesztőség: 1014 Budapest, Szentháromság tér 6. III. em. 16. • Telefon/fax: (1) 225-3474

E-mail: napkut@gmail.com • Honlap: www.napkut.hu

Nyomdai kivitelezés: Érdi Rózsa Nyomda. Terjeszti a Hírker Rt. és az NH Rt.

ISSN: 1419-4082

Onnan nézek szertesét
(Lászlóffy Aladár rovata) borítóbelső

Deres Péter: „Én dramaturg vagyok...” 3

Tótágas

(Parafrázisok Örkény-egypercesekhez)

GreCsó Krisztián: Hobbi vagy hagyomány 5

Kemény István: Variáció a novellához 8

Háy János: A magyar beteg 9

Podmaniczky Szilárd: Levél a Szerzőhöz 11

Erdős Virág: Magyarázat nincs 13

Vas Árpád: Fosztóképző 15

Forrai Eszter: Lábadozunk;
Utazás a katicabogár hátán 19

Rónai-Balázs Zoltán: A dolgozó éji dala;
Figyelmeztetés; Egy felvonulás;

Urbánus, szép dísztemetés 20

Pruzsinszky Sándor: Marczibányi-ház 23

Gyenge István: Fázós mandulafa
a pannon tavaszban 45

Pete László: Örök világosság 50

Tárlat

Wehner Tibor: Hatásvadász valóságosság . . . 63

feLugossy László munkái
(a színes mellékleten)

Somos Csilla: Hazatérés 65

Kókai János: Emberhelyzet 73

Müller Katalin: Napkeleti legenda 79

Pető Judit: Grotteszk játék 86

Hegedős Piroska: Hírességek „meztelenül” . . 95

Cseh Károly: Visszatér a fiú; Tavaszáldozat;
Emléknap; Tiszai pályaudvar,

augusztusi éjjel 102

Lászlóffy Csaba: Ember; Két vallomás 104

Szauer Ágoston: Vízszintes; Négyszög 106

Kemenczky Judit: Crucifixion; Jézus a neve . . 107

Fénykör

Toót-Holló Tamás: A Kapu és a Kút 111

Elmer István: A huszonkilencedik napon . . . 115

Ablak

- Nagy Ildikó: Tükörképszilánkok
(Kántor Zsolt: Madarak, puha gépek) . . . 117
- Deres Péter: Oldás és kötés
(Konsztantin Pavlov: Perszifedron;
Ivan Kulekov: Harmadik személyben) . . . 119
- Adalék a gondolkodás tétjéhez
(Julia Kristeva és Marie-Christine Navarro
beszélgetése;
Romhányi Török Gábor fordítása) 124

Égalj

- Paks 128

Illusztrációk

- feLugossy László munkái 22, 44, 116

Melléklet

Káva Téka - Napút-füzetek 22.

- Balogh Ildikó: Hét mélykék
(Cserny Timi Pookah illusztrációival)

A Napkút Kiadó első negyedévi várható könyv-
terméséből:

Tove Jansson: *Titokzatos tél a Mumin-völgyben*
(Vukovári Panna fordítása)

Ucsiraltu: *A hun nyelv szavai*
(Obrusánszky Borbála fordítása)

Petrik István: *Rejtélyek országa*
(Ómúltunk Tára 2.)

Báthori Csaba-Jacques Receveur: *Csapások
és csodák*

Dane Zajc: *Mindegy merre*
(Lukács Zsolt fordítása)

Hegedős Piroska: *Hírességek „meztelenül”*

Julia Kristeva: *Adalék a gondolkodás tétjéhez*
(Romhányi Török Gábor fordítása)

Mikor felébredtem, nyár volt (Nőversek Finnor-
szágból – Pusztai-Varga Ildikó fordítása)

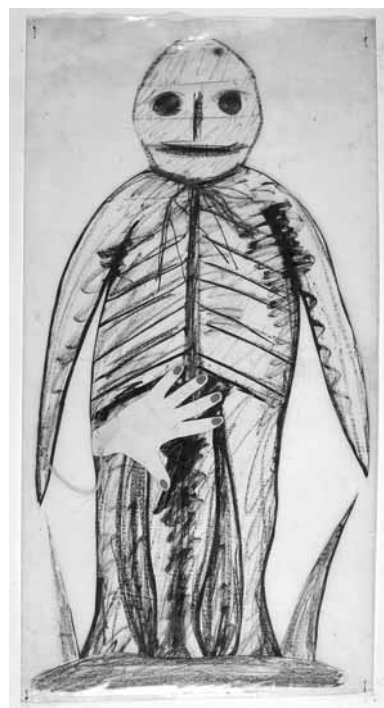
Roman Chojnacki: *Íratlan versek*
(Zsille Gábor fordítása)

Zalán Tibor: *Váz*

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

X. évfolyam 2. szám

Drámaérintők

DRÁMÁT OSZTOK (1986)

E számunk képzőművész vendége,
feLugossy László 1947-ben született
Kecskeméten. A hagyományos műfaji
kereteket áttörő munkák: ready-ma-
de-ek, objektok, happeningek, per-
formanszok, hang-költemények jel-
lemzik leginkább művészetét. A Vajda
Lajos Stúdió meghatározó alakja.